

A balástyái böllénnappal kezdődik a vágási szezon

Szorgos kezek alatt lassan megtisztul a disznó.

Fotó: Schmidt Andrea

Idén is a balástyái böllérek voltak a legfürgébbek: szombati ünnepükön vért vették disznóknak, vaddisznóknak, birkának, marhának, s ezzel kezdetét vette az idei vágási szezon.

A szombat reggeli ködben és hidegben sokan vették rá magukat arra, hogy a balástyái rendezvényház melletti réten közreműködjenek néhány reszkető vékony disznó átsegítésére az ólból a terített asztalig vezető rögös úton. A feladat véres kegyetlenségét igyekezett feledtetni a dolgozók közt sürgölődő pálinka- és forraltbor-örjéret, a sátrak körül lengő sült kolbász és hurka illata, a húsiipari cégek kiállításának kóstolói, a rúdon lassanként ropogásra süllő malac, a kilenc óriási bográcsban rotyogó pörkölt.

A szőrös pörkölt nem jó – eb-

ben nagy volt az egyetértés a pörzsölést különféle technikával végző szakemberek körében. Munkájukat látva, az otthoni vágásra készülődők is sokat tanulhattak, ha figyeltek. Például azt, hogy a kettévágásnál épp a gerinc közepénél végighasító bárd irányítója eme attrakció előtt bizony, nem ivott célvízet.

A kiállított és kóstolható kolbászokra, hurkára, májasokra, disznósajtokra, sonkára, kolozsvári, paprikás, füstölt szalonárra és sült, rotyogó húsételekre tekintve, könnyebben adott feloldozást a látogató az állatok leoló-nyúzó-kibebező bölléreknek, mintha elsétált volna az állatkiállításra, s onnan tekintett volna vissza a gyanús tócsákkal tarkított mezőre. Ott különben a karámokban puha bundájú kisbárányt és vékony farkincájú kis-

malacot simogathatott nagyszerű időtöltésként mindenki, aki szerette volna valamivel elütni az időt, míg elkészül a malacpacsenyé vagy a pörkölt. Az állatok saját szükségleteink kielégítése érdekében történő leolésának erkölcsi és etikai problémája azonban nem jutott el a szóbeli megfogalmazásig, ellenben számtalanszor csendült fel a kedves vendéglátók részéről a „Bort vagy pálinkát?” hasonlóan fontos egzisztenciális kérdése.

Az idei év újdonsága a böllérek kommandó bemutatkozása volt. A csasi vezette különítmény kukorica-kézigránátokkal, műanyag teniszütővel, fakanállal felszerelve fogta el a kukoricaszárból épített bunkerben meghúzódó balástyái rémet: egy pöttyös alsóneműben menekülő vaddisznót.

W. A.

Művészeti diákköri konferencia

Holnap, november 12-én rendezik meg a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar – a két évente sorra kerülő – kari szintű tudományos és művészeti diákköri konferenciáját. A seregszemplén mintegy száznegyven hallgató tíz szekcióban ad számot tudományos kutatómunkájának eredményéről, illetőleg művészi alkotásáról. A szekciókban – vendégként – a kolozsvári, a nagyváradi és a nyitrai egyetemek küldöttjei is részt vesz-

nek. A konferenciát reggel 8 órakor dr. Karikó Sándor, a Tudományos Diákköri Bizottság elnöke nyitja meg a főiskola dísztermében (Boldogasszony sgt. 6.), majd dr. Galambos Gábor, kari főigazgató közszóli a megjelenteket. A szekcióülések 9 órakor kezdődnek a kar különböző termeiben. Délután 4 órakor hallgatói kiállítást nyit meg dr. Hann Ferenc, művészettörténész a Rajz-Művészettörténet Tanszéken (Brüsszeli krt. 37.).

Két nap alatt három nagyobb baleset történt a megyében

Halál és sérülés az utakon

Egy ember életét veszítette, hárman pedig megsérültek a hét végén történt balesetekben.

Halálos baleset történt péntek este a Hódmezővásárhely és Székkutas közötti úton, amikor egy Vársárhely felé haladó Golf sofőrje későn vette észre, hogy az úttesten egy gyalogos akar átkelni. Az autós a vészfékezés ellenére elgázolta a 72 éves férfit, aki a helyszínen belehalt sérüléseibe. A helyszínelés idejére az utat teljes szélességében lezárták.

Szintén pénteken, az esti órákban Bordány és Szeged között két kerékpárost sodort el egy autós. A 23 és 36 éves testvérpár Szeged felé biciklizett, amikor egy velük azonos irányba tartó gépkocsi el-

sodorta őket. A fiatalabb férfit súlyos, életveszélyes sérülésekkel szállították kórházba, míg testvére könnyebben sérült.

Szombaton a déli órákban a Londoni körút és a Kálvária sugárút kereszteződésében három gépkocsi ütközött össze. Egy jugoszláv rendszámú kisbusz a Londoni körút irányából tartott a Petőfi Sándor sugárút felé, amikor összefutkozott egy Renault Megane-nal. Az ütközéstől a jugoszláv kisbusz felborult, a Megane megcsúszott, majd egy Suzuki is nekiütközött. A balesetben a kisbusz egyik utasa sérült meg. A vezetők mindannyian azt állították, hogy a jelzőlámpa zöld jelzésére hajtottak a kereszteződésbe.

A. T. J.

Tremblay komédiájában játszik majd Hőgye Zsuzsanna és Voith Ági

Tizenöt nő a Sógornőkben

Nagy fába vágta fejszéjét Székelyhelyi József, amikor elvállalta, hogy megrendezi a Kamara-Tantuszban a tizenöt nő színésznő összehangolt játékára épülő fergeteges komédiát, a Sógornőket.

Michel Tremblay 1965-ben írta a Sógornők (Les Belles Soeurs) című darabját, amit 1968-ban mutattak be Montrealban. Azóta is világszerte nagy sikerrel játszószák, és hamarosan végre Szegedre is megérkezik: az eredetileg tervezett november vége helyett december 6-án mutatják be Székelyhelyi József színművész rendezésében, a Kamara-Tantuszban. Úgy tűnik, a harmincvalahány évvel ezelőtt Kanadában játszódó „plázatörténet” nálunk mára vált igazán aktuálissá. Egy külvárosi bérházban élő csalá-

réteg furcsa karanténját. Ezek a nők a világ másik végén úgy élnek, hogy nem találják megoldást az életük igazi nagy kérdéseire, ezért mindenféle kisszerű problémákkal, nálunk is ismerős lakótelepi történetekkel traktálják egymást. Így próbálják túlteni az életüket, amely meglehetősen kilátástalan. Székelyhelyi József szerint a darab előre megfontolt szándékkal mocskos szájú, furdcsán keveredik benne a magyar és az angol nyelv. A figurákban nem lesz nehéz a mai magyar családok női tagjaira ismerni.

A Sógornők szinte minden szerepe főszerep, ami magyarul a parádés színészgárdára: a népszerű Voith Ágit éppúgy láthatjuk majd benne, mint a szegedi közönség régi kedvencét, Hőgye Zsuzsannát, a színpadra visszatérő Markovits Borit, és a prózai társulat majd minden színésznőjét: Fekete Gizit, Müller Júliát, Dobos Katit, Meszléry Juditot, Szabó Gabit és a többieket. A produkció díszletét Rózsa István, jelmezeit Papp Janó tervezi.

H. ZS.

Jó hangulatban kezdődtek meg az előadás próbái a Kamara-Tantuszban.

Fotó: Miskolczi Róbert

Minden idők legsikeresebb árverése Szegeden

Elkeltek a könyvek

Az elmúlt hét végén rendezett negyedik szegedi könyvárverés sikere felülmúlta a szervezők várakozásait: az aukcióra bocsátott 322 kötetből alig néhány maradt a régi helyén.

Három szegedi antikvárium (a Kárász utcai, a Könyvmoly és a Dekameron) immáron hagyományosan minden esztendőben rendez könyvárverést, melyek közül ez, az elmúlt hét végén rendezett sikerült a legjobban, s a hangulat is most volt először igazi „aukciós”. Ebben persze nagy szerepe volt az igényesen válogatott anyagnak, míg Boross Zsuzsa, a Kárász utcai antikvárium munkatársa szerényen úgy vélte, inkább a közönség az érdem.

Ezúttal 322 igényes tétel került kalapács alá, s a számos különlegesség közül nagy érdeklődés kísért egy helyi kötődésű ritkaságot is. A kivételes szerencsével Szegedre visszakérült dokumentumgyűjtemény, mely gróf Tisza Lajosnak és Tisza Istvánnak a szegedi főispánhoz írott leveleit tartalmazza, igen izgalmas licitet ígért, s végül a három tételre bontott múltbéli örökségből két csomag magánlevél méltó helyre, a Móra Ferenc Múzeum gyűjteményébe került.

Az árverés legszebb ívű licitje

József Ákos 1936-ban kiadott, „A tacsó” című fajtabemutató, s a kutya vadászati használatáról szóló munkáját kísérte, hiszen ezerforintos kiküldési árról indulva 32 ezer forintot lelt új gazdára. Új tulajdonosa minden bizonnyal nagy becsben tartja majd az aukció másik különlegességét, az 1807-ben kiadott, Zsoldos János által írt „Asszony” orvos” című korabeli nőgyógyászati munkát, mely igen ritka, s 24 ezer forintért indulva 55 ezer forintot kelt el.

Kelendők voltak a vadászati irodalommal kapcsolatos kötetek, s változatlan szeretettel vásárolják a helyi könyvszerelmek a helytörténeti munkákat, s a nagy szegediek írásait is. A negyedik szegedi könyvárverésre bocsátott tételek kiküldési árának összértéke 1,5 millió forintot tett ki, a leütési árak összeadása után azonban kiderült: az aukció több mint kétfélmillió forintot hozott. A szervezők szándékai szerint jövőre is lesz árverés, s ha olyan minőségű és mennyiségű kínálat gyűlik össze, nem kizárt, hogy a helyi könyvszerelmek a jövő novemberi biztos program mellé egy tavaszi aukciós napot is beirhatnak a naptárba.

O. K. K.

Vinkler világa

Az újra felfedezett festőművész portréi

Csákány Béla matematikus, egyetemi tanár nyitotta meg pénteken a Móra Ferenc Múzeum I. emeleti kiállítótermében a Vinkler világa címmel indított ötvenes tárlatsorozat második kiállítását, amely az 1980-ban elhunyt szegedi mester portréit mutatja be.

MUNKATÁRSUNKTÓL

„Az emberi arc számára – minden alkotói korszakában és életének valamennyi szakaszában – megoldásra váró titkokat jelentett. Kétségtelen, hogy gondolkodásának alakulását, művészi problémáit, útkereső törekvéseit portréin is nyomon követhetjük. Vívódásai visszahatóttak a legklasszikusabb műfajra is. Gondoljunk csak a kezdeti időszak élmények inspirálta arcképeire, a kubista-konstruktivista negyvenes évek önportréjára, melyről a Szegedi Új Nemzedék kritikusa megjegyzi: »Különös önarcképe az élmény pszichológiai egymásutánjának éles analízise, s ennek a képnek rendkívülisége mellett is szembezők szín- és vonalharmonijára, egy egészen spontán festői

ösztön műve.« Az ötvenes évek realizmusa kihatott József Attila ábrázolására, a reneszánsz világnak újraértékelése fényt vetett akkoriban készült arcképeire, melyeket feleségéről, barátairól, családtagjairól készített, s élete utolsó éveiben a lényegkeresés, a titok közelségében már csak a mély tekintetekre, az átvilágított szellemiségre figyelt. A világ arcköreiben tükröződő változásait éppúgy kereste, mint az emberi nem állandóságát, a „különöst” éppúgy, mint az egyes modellek egyéniségét, jellemét. Kortársainak egész panteonját festette meg, s ő ezzel szegült szembe az elmúlással. Legjobb arcképein létrejött az élő személy és az alkotó művész közötti kapcsolatteremtő rítusa. Ezért hihetjük, hogy az ezen a kiállításon – és az otthonokban, intézményekben – látható Vinkler-portrék erősíthetik reményüket, esélyt adhatnak az elmúlással szemben” – fogalmaz tanulmányában a január közepéig látható kiállítás anyagát magánygyűjtők és a múzeum gyűjteményéből válogató és a tárlatot rendező Vinkler-tanítvány, Tandi Lajos művészeti író.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium pályázatát hirdeti fiatal agrárszakemberek, az agrár felsőoktatásban, illetve középfokú szakképzésben részt vevő hallgatók részére az Amerikai Egyesült Államokba, Dániába és Németországba szervezett mezőgazdasági gyakornok programban, illetve az Egyesült Királyságban lovas programban való részvételre.

A programok részleteiről, az egyes együttműködő szervezetek kínálta lehetőségekről és feltételekről, a pályázat elbírálásának rendjéről, valamint a támogatásról az alább felsorolt honlapokon található további információ:

www.fvm.hu
www.kszi.hu
www.agroinform.hu